

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς «Ἑστίας»: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀρ 39.

Ἀπὸ τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου τὸ γραφεῖον τῆς «Ἑστίας» μετεκομίσθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου καὶ κατέναντι τοῦ κήπου αὐτοῦ κειμένην οἰκίαν τοῦ κ. Ελ. Πηγάδη, ὀλίγον ἀνωτέρω τοῦ Ἀρσακείου παρθεναγωγείου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ 401

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ διηγήματα.
- ΡΟΥΜΕΛΗ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνῃ.
- ΠΑΡΑΔΟΣΟΝ φιλανθρωπικὸν κατὰστημα.
- Η ΥΓΙΕΙΑ καὶ τὰ φυτὰ ὑπὸ Καρ. Θεοδώρου.
- ΣΕΙΣΜΟΙ ἐν Εὐρώπῃ.
- ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ἐν Εὐρώπῃ.
- ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ—ΑΛΗΘΕΙΑΙ.—ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.
- ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἡ Βιενναία ἠλεκτρικὴ ἔκθεσις περιέχει πολλὰ καὶ θαυμάσια. Ἐν τῇ τριήμετρί τῆς τηλεγραφικῆς πρόκειται νέα συσκευή, δι' ἧς ἐν μιᾷ ὥρᾳ δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰλάσματος διαδιβάσκονται 150 τηλεγραφήματα, ἕκαστον ἐξ ἑκκοσίων λέξεων. Ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ αὐστριακοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου ὑπάρχει μέγα κολίον κάτοπτρον, παρέχον σπουδαιότατος ὑπερησίας τοῦ ἐντό: φρουρίων πολιορκουμένων, διότι διαχέει εἰς τὰ πέριξ λαμπρότατον φῶς εἰς ἀπόστασιν δύο γερμανικῶν μιλίων. Διὰ τὴν περίεργον εἶνε ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐκ Λονδίνου Σίμενς, ἐν ἧ βόταναι καὶ δένδρα θάλλουσι καὶ καποφοροῦσιν ἐν ὥρᾳ νυκτός. Ἐν Λονδίῳ κατεσκευάσεν ὁ Σίμενς λυχνίας μετὰ δυνάμει 4000 λαμπάδων, δι' ἧς ὀριμάζουσι κόμαρα τῇ 25 Ἰανουαρίου, πέποιες τῇ 15 Ἀπριλίου, σταφυλά καὶ βοδάκινα τῇ 20 Ἰουνίου. Οἱ ἐπιτεκτόμενοι τῆς ἑσπέρας τὴν ἠλεκτρικὴν ἔκθεσιν γίνονται διὰ τοῦ τηλεφώνου αὐτῆς καὶ μάρτυρες παραστάσεως ἐν τῇ ἡμίσειαν ὥρᾳ ἀπέχοντι Ἀδελφῶ Θεάτρῳ. Αἱ μελωδίαι τοσοῦτον εὐκρινῶς ἀκούονται διὰ τοῦ τηλεφώνου, ὥστε νομίζει τις ὅτι ἕσταται ἐντό: τῆς σκηνῆς.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ μεταδῶσα γαλλικὴ Ἐπιτροπὴ πρό: ἔρουναν καὶ μελέτην τῆς γολέρας ἐτηλεγραφῆσε πρὸς τὸν κ. Pasteur τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Αἱ παρατηρήσεις αὐτῆς ἤγαγον εἰς φῶς σπουδαιότατα ἐξαγόμενα νέου ὄλου γαρυκτῆρος, δικαιοῦσθα τὰς προσδοκίας, αἱ ἡ ἐπισημὴ ἀπεβδόχτο ἐκ τοῦ ἔργου τῆς ἐπιτροπῆς. Αἰπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀπέστειλε ταχυδρομικῶς.

Ἐν Βουγιᾶλ, ἰγγύς τῶν Παρισίων, ἀπέβωσεν Ἐρῶ ὁ διάσημος Ῥώσσο: ποιητῆς καὶ μυθιστοριογράφος Ἰβάν Τουργκένιεφ, γνωστός καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἐκ τινῶν αὐτοῦ ἔργων δημοσιευθέντων ἐν τῇ «Ἑστία». Ὁ Τουργκένιεφ ἐγεννήθη ἐν Ὀρέλ τῇ 1818, γενόμενος δὲ τὸ πρῶτον διοικητικὸς ὑπάλληλος ἐν Ῥωσίᾳ, ἀφίερον τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ εἰς δημοσιευσιν ποιημάτων καὶ δια-

τριῶν ἐν περιοδικοῖς, δι' ὧν ἐγένετο γνωστός εἰς τὸ Κόινον. Τοιοῦτόν τι δημοσίευμα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Ῥώσσο: συγγραφέως, Gogol ἐκίνησε τὴν δυσμένειαν τῶν ἀρχῶν κατ' αὐτοῦ, καὶ οὕτω ἀπώλεσε τὴν θέσιν του καὶ ἐξωρίσθη τοῦ Ῥωστικοῦ ἰδάφους. Μετὰ μακρὰν διατριβὴν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Παρισίοις κατῴρθεως τῇ μεσοτείᾳ τοῦ τότε διαδόχου τοῦ Ῥωστικοῦ θρόνου καὶ κατόπιν αυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Β', νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν πατρίδα, ὀλίγον ὁμως ἐπωρῆθη αὐτῆς, διότι ἔκτοτε τὸ πλεῖστον τοῦ βίου του διέτριψεν ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου αἱ γαλλικαὶ μεταφράσεις τῶν ἔργων του προσέπορισαν αὐτῷ δόξαν μεγάλου συγγραφέως καὶ συνέδεσαν αὐτὸν στενῶς μετὰ τῶν ἐγκριτοτέρων Γάλλων συγγραφέων.

Τὰ «Ἀπομνημονεύματα Ῥώσσο: ἀνοῦ», ὧν τινα ἀποσπάσματα ἐδημοσίευσάμεν ἐν τῇ «Ἑστία» ἐκδοθέντα ἐν ἔτει 1852, κατέστησαν διὰ μιᾶς ἐνδοξον τὸ ὄνομα τοῦ Τουργκένιεφ. Ἐν τῇ σειρᾷ ταύτῃ τῶν εἰκόνων καὶ χαρακτῆρων ζωγραφεῖται μετὰ ἀξιοσημειώτου δυνάμειος ἡ τότε θλιβερὰ κατὰστασις τοῦ Ῥώσσο: χωρικοῦ. Ἡ ἐντό:ποισις δὲ ἦν παρήγγαγε τότε τὸ βιβλίον τοῦτο συντέλλεσιν οὐ μικρὸν εἰς τὴν ἐπίρρωσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις ἐπέφερε τὴν ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἀπελευθέρωσιν τῶν δουλοπαροικῶν ἐν Ῥωσίᾳ. Ἐξηγῶν τίνος ἕνεκα συνέγραψε τὰ ἔργα του διατριβῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, λέγει: «Δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀναπεύσω πλέον τὸν αὐτὸν ἀέρα, οὕτα νὰ ζῶ ἐν κοινωσίᾳ προσενούσῃ μοι ἀστροσφῆν' δὲν εἶχον ἀκροσσαν ψυχικὴν δύνειμιν πρὸς τοῦτο. Ἐπρεπι νὰ μακρυνθῶ τοῦ ἔγθρου μου ἵνα σφοδρότερος ἐπιπέσω κατ' αὐτοῦ. Ὁ ἔγθρος δ' οὗτος ἦτο ἡ δουλεία». Τὰ «Ἀπομνημονεύματα Ῥώσσο: μεριστᾶνος» δις μετεφράσθησαν γαλλιστί.

Τῆς δουλείας καταργηθείσης, ἡσχοληθῆ εἰς τὴν μελέτην τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν συγγρόνων καὶ νῦν ἐπικρατουσῶν διαφόρων ἰδεῶν. Ἐκ τῶν μελετῶν δὲ ταύτων προήλθον τὰ ἔργα του «Δημήτριος Ῥούδιν» καὶ ἡ «Νεοσσιὰ εὐπατριδῶν». Τῇ 1861 ἐξέδωκε τὸ ἔργον «Πατέρες καὶ τέκνα», ἐν ᾧ πρώτην φορὰν παρουσιάζεται τὸ ὄνομα μ ἡ δ εν ι σ τ ἡ ε, οὗτινος τὸν τύπον διαγράφει ἐν ἐνὶ τῶν προσώπων τοῦ μυθιστορηματος, τῷ Βαζαρόφ. Τοῦτω ἐπιχολούθησε τῇ 1867 ὁ «Καπνός», μελέτῃ περὶ τῆς νέας Ῥωστικῆς γενεᾶς, καὶ μετ' αὐτὸ αἱ «Παρθέναι χῶραι», ὧν θέμα εἶνε πάλιν ὁ μηδενισμός.

Πλὴν ὁμως τῶν μεγάλων ταύτων ἔργων ὁ Τουργκένιεφ ἐδημοσίευσεν καὶ πληθῶς μικρῶν διηγημάτων, ἅτινα ἐπισφράγισαν τὴν φήμην αὐτοῦ ὡς μεγάλου συγγραφέως διὰ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ ἔρους καὶ τῆς ποιητικῆς χάριτος τῶν περιγραφῶν, τῆς δυνάμειος μεθ' ἧς εἰκονίζονται οἱ διάφοροι χαρακτῆρες καὶ τῆς ἐξαίρετου ἀφελείας τῆς διηγήσεως.

— Νέοι μετεωρολογικὸι σταθμοὶ συνστήθησαν ὑπὸ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρασσῶ» ἐν Παιρικῇ, οὐ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διεύθυνσιν ἀνάλαβεν ἡ στρατιωτικὴ σχολὴ τῶν Εὐσελπίδων, ἐν Αλαυρίῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐταρίας τῶν Μεταλλουργείων καὶ ἐν Τριπόλει καὶ Αλαρίσῃ, ὧν τὴν ἐπιμέλειαν ἀνάλαβον οἱ ἐν τοῖς διδασκαλείοις καθηγηταὶ κκ. Κονδύλης καὶ Δημητριάδης.

— Διωρίσθη ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ διεθνή ἠλεκτρικὴν ἔκθεσιν ὁ κ. Τιμολεῶν Ἀργυρόπουλος, ὄφηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου, ὅστις καὶ ἀνεχώρησεν ἔκθεσε.

— Διὰ β. διατάγματος προστίθεται καὶ δ' τάξις εἰς τὰ γυμνάσια Ἀργῆς, Τρικκάλων καὶ Αλαρίσσης, καὶ γ' τάξις εἰς τὸ γυμνάσιον Καλαβρύτων, καὶ β' τάξις εἰς τὸ γυμνάσιον Δημητσάνης.

— Ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀγαθὸν Λύκειον» ἰδρύεται ἐν Πάτραις ἀπὸ πρώτης Σεπτεμβρίου ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον ὀργανισμένον κατὰ τὰ τελειότερα τῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν Κερκύρῃ τοιοῦτων.

— Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Τρικκάλαις πρωτοδικῶν κ. Ἀντωνίος Πεταλά: ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἐκδοσιν τῆς ὑπ' αὐ-

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΠΡΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ἐν τῇ νεκρᾷ ἡμῶν φιλολογίᾳ τὸ ἥμιστον μέχρι τοῦδε καλλιεργηθὲν εἶδος ἐστὶν ἀναντιρρήτως τὸ διήγημα. Πλὴν τῆς συλλογῆς τῶν διηγημάτων τοῦ κ. Α. Ρ. Ῥαγκαβῆ, τῶν ἔργων τοῦ κ. Στ. Ξένου καὶ Κ. Ῥάμφου, καὶ ὀλίγιστων ἄλλων τῶν καθ' ἡμᾶς διακεκριμένων συγγραφέων, οὐδεμίαν ἔχομεν νὰ παρουσιάσωμεν ἑλληνικὴν ἐργασίαν ἐν τῷ εἶδει τούτῳ, ὅπερ πλουσιώτατα ἀντιπροσωπεύεται ἐν ταῖς γραμματολογίαις τῶν ἐπιλοίπων εὐρωπαϊκῶν ἔθνων, προσφορώτατον θεωρούμενον εἰς ἀναπαράστασιν σκηνῶν τῆς ἱστορίας ἢ τοῦ κοινωνικοῦ βίου ἐνὸς λαοῦ, ἢ εἰς ψυχολογικὴν περιγραφὴν χαρακτήρων. Ἐν τούτοις ὁμολογούμενον εἶνε ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς φιλολογίας δύναται νὰ ἀσκήσῃ μεγάλην ἠθικὴν ἐπίδρασιν, ὑποθέσεις ἔθνικὰς πραγματευόμενον, ἐπὶ τοῦ ἔθνικοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς διαπλάσεως ἐν γένει τῶν ἠθῶν. Διότι σκηναὶ εἴτε τῆς ἱστορίας εἴτε τοῦ κοινωνικοῦ βίου διαπλασσόμεναι καταλλήλως ἐν τῇ ἀφηγήσει, κινουσι πλειότερον τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀναγνώστου καὶ οὐ μόνον τέρπουσι καὶ λεληθότως διδάσκουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐξεγείρουσιν ἐν αὐτῷ τὸ αἶσθημα τῆς πρὸς τὰ πάτρια ἀγάπης. Ὁ ἑλληνικὸς δὲ λαὸς, εἴπερ καὶ ἄλλοις, ἔχει εὐγενῆ ἠθῆν, ἔθιμα ποικίλα καὶ τρόπους καὶ μύθους καὶ παραδόσεις ἐφ' ὅλων τῶν περιστάσεων τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ βίου ἢ δὲ ἑλληνικῆ ἱστορία, ἀρχαία καὶ μέση καὶ νέα, γέμει σκηνῶν δυναμῶν νὰ παρασχῶσιν ὑποθέσεις εἰς σύνταξιν καλλίστων διηγημάτων καὶ μυθιστορημάτων.

Ἐν τούτοις, ὡς εἶπομεν, ὀλίγιστα εἶνε τὰ τοιαῦτα ἑλληνικὰ ἔργα, ὀλίγιστοι δὲ καὶ οἱ περὶ τὰς τοιαύτας ἐργασίας νῦν ἀσχολούμενοι. Τὴν ἄλλειψιν δὲ ταύτην συνησθάνθη μάλιστα ἡ «Ἑστία», ἀναγκαζομένη τούτου ἕνεκα νὰ παρέχῃ τοῖς ἀναγνώσταίς αὐτῆς μεταφράσεις τῶν εὐδοκιμωτέρων τοιούτων ἔργων ξένων συγγραφέων.

Εἰς τῆς τοιαύτης δ' ἄλλειψως τὴν πλήρωσιν ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ κατὰ τὰ ἐνόητα ἢ Διεύθυνσις τῆς «Ἑστίας», ἀπεράσισεν, ὅσον οἱ πόροι τῆς ἐπιτρέπουσι, νὰ προβῇ αὐτῇ ἀθλοθέτης ἀγῶνος, περιοδικῶς καθ' ἑξαμηνίαν γινομένου, πρὸς συγγραφὴν τοιούτου ἔργου, προβάλλουσα τοῦτον οἶονεὶ κέντρον πρὸς παράτρυσιν τῶν δυναμῶν εἴτε διαθέσιν ἐχόντων ν' ἀσχοληθῶσιν εἰς τοιαύτην φιλολογικὴν ἐργασίαν. Καὶ δὴ ἀποτελειομένη πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας λογίους, προκηρύσσει διαγώνισμα πρὸς συγγραφὴν πρωτοτύπου διηγήματος ἐπὶ τοῖς ἐπομένοις ἔροις :

Α'). Ἡ ὑπόθεσις τοῦ διηγήματος ἔσται ἑλληνικὴ, τούτεστι θὰ συνίσταται εἰς περιγραφὴν σκηνῶν τοῦ βίου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐν οἰκόμεναις τῶν περιόδων τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ἢ εἰς ἐξιστόρησιν ἐπεισοδίου τινὸς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Β'). Τὸ διήγημα δεόν νὰ ἔχη ἔκτασι 10 τοὐλάχιστον σελίδων τῆς «Ἑστίας» ἕκαστον δὲ χειρόγραφον νὰ εἶνε ὅσον ἕνασι καθαρῶς γεγραμμένον.

Γ'). Εἰς τὸ κριθιζόμενον ἄριστον ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν διηγημάτων θέλει ἀπονεμηθῆ βραβεῖον δραχμῶν τριακοσίων (300).

Δ'). Τὸ βραβευθὲν ἔργον θέλει δημοσιευθῆ ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» ἄνευ ἄλλης ἀμοιβῆς τοῦ συγγραφέως, ὅστις καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐκδώτῃ ἰδιαιτέρως ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ «Ἑστίᾳ».

Ε'). Ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων ἔργων δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐπόμενον διαγωνισμὸν ὅσα οἱ κριταὶ ἤθελον θεωρήσει ἀνάξια λόγου.

ς'). Ἐκ τῶν λοιπῶν διηγημάτων ἢ Διεύθυνσις τῆς «Ἑστίας» ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῷ περιοδικῷ ὅσα ἀν ἐγκρίνη ἐκ τῶν ἀμείων μετὰ τὸ βραβευθὲν ἔργον ἐπιχορηγῶν ἐπὶ εὐλόγῳ ἀμοιβῇ τῶν συγγραφέων.

Ζ'). Οἱ θέλοντες νὰ διαγωνισθῶσιν ἀρξέλουσι τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἑστίας» διὰ τὸν πρῶτον διαγωνισμὸν τὸ βραδύτερον μέχρι 1 προσεχῶς Ὀκτωβρίου, νὰ συνοδεύωσι δ' αὐτὰ διὰ δευτέρου ἐπιστολῆς ἐγκλείοντο: τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως καὶ φέροντο: βιβλίον τι διακριτικόν.

Ἡ κρίσις τοῦ διαγωνισμοῦ δημοσιευθήσεται ἐν τῇ «Ἑστίᾳ».

Ἡ ἀγωνοδίκος Ἐπιτροπεία διὰ τὸν πρῶτον διαγωνισμὸν θ' ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κκ. Ἐμμ. Ροΐδου, Σπυρ. Λάμπρου καὶ Ν. Γ. Πολίτου, εὐμενῶς ἀποδεχόμενων τὴν περὶ τούτου παράκλησιν τῆς Διευθύνσεως τῆς «Ἑστίας».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Μαΐου 1883.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἑστίας».

ΣΗΜ.—Ἀναγκαῖον κρίνεται νὰ ἐπισημειωθῆ ἐνταῦθα ὅτι εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἔρους δεόν νὰ προστεθῆ καὶ οὗτος, ἐκ παραδρομῆς παραλειφθεὶς, ὅτι τὰ σταλησόμενα χειρόγραφα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἑστίας» δὲν θὰ ἐπιστρέφωσιν πρὸς τοὺς συγγραφεῖς αὐτῶν μετὰ τὴν κρίσιν, ἀλλὰ θὰ μένωσιν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς.

Ἡ Διεύθυνσις.